

polititjenestemænds adfærd under udførelsen af tjenesten.

Både politiauditørudvalget og strukturudvalget gav som nævnt udtryk for, at den gældende ordning for klagesager i det store og hele virkede tilfredsstillende. Når justitsministeriet alligevel kom til det resultat, at kontrollen med undersøgelser af klager over politiet burde overgå til et organ, hvis flertal er folkevalgt, skyldes dette i første række det af strukturudvalget fremhævede hensyn, nemlig at styrke tillidsforholdet mellem politiet og befolkningen, og det i 1973 gennemførte lovforslag var i alt væsentligt identisk med strukturudvalgets forslag.

4. Siden retsplejelovændringen i 1973 er lovreglerne på området blevet suppleret med administrative retningslinjer for lokalnævnene og klagesagsbehandlingen, således justitsministeriets bekendtgørelse nr. 506 af 13. september 1973 om lokalnævn vedrørende politiets virksomhed og justitsministeriets vejledning af 22. marts 1978 om behandlingen af klagesager, der henhører under lokalnævnene. De to sæt forskrifter er optrykt som bilag 1 og 2 til lovforslaget.

Den nævnte vejledning af 22. marts 1978 blev udarbejdet af en arbejdsgruppe, nedsat af justitsministeriets centrale samarbejdsudvalg for politiet.

5. Der foreligger følgende statistiske oplysninger om klagesager over politiet siden 1973:

a. Som led i den under pkt. 4. nævnte arbejdsgruppes overvejelser blev der fra samtlige landets politikredse indhentet oplysninger om antallet af klagesager og om sagernes udfald. De herved tilvejebragte oplysninger vedrører 4-årsperioden 1. oktober 1973 - 30. september 1977.

Af det tilvejebragte materiale fremgår bl. a., at der i den nævnte periode blev journaliseret i alt 1.551 klagesager. Af de journaliserede klagesager blev 1.163 svarende til ca. 75 pct., afgjort af lokalnævnene. De tilbagekaldte og endnu ikke afsluttede klagesager udgjorde således ca. 25 pct.

I de 1.163 sager, der blev behandlet af lokalnævnet, blev der i 1.080 sager (ca. 92,9 pct.) i medfør af reglerne i retsplejelovens § 1019 b, stk. 1, truffet bestemmelse om, at der ikke skulle iværksættes nogen særlig undersøgelse. Undersøgelse ved statsadvokat blev besluttet i 70 sager (ca. 6 pct.), mens undersøgelse i retten blev besluttet i 13 sager (ca. 1,1 pct.).

De sager, der blev afgjort af politimesteren eller politidirektøren i København, udgjorde i alt 1.100. I 991 af disse sager, svarende til ca. 90,1 pct., blev

klagerne afvist som ubegrundede. I 46 sager (ca. 4,2 pct.) har politiet udtrykt beklagelse i anledning af det passerede. I 63 sager (ca. 5,7 pct.) er det indklagede forhold blevet påtalt overfor den indklagede, eventuelt i forbindelse med en beklagelse af det passerede overfor klageren.

b. Fra og med året 1978 har der i politiets årsberetning, udgivet af rigspolitichefen, været optaget statistiske oplysninger over klagesagsbehandlingen. Det fremgår heraf bl. a., at der i 1978 og 1979 blev journaliseret 790 klagesager, mens lokalnævnene traf afgørelse i i alt 537 sager. De tilbagekaldte og uafsluttede klagesager har således for denne 2-årsperiode udgjort ca. 1/3.

I de sager, der i 1978-79 blev behandlet af lokalnævnene, blev der ikke iværksat nogen særlig undersøgelse i 488 tilfælde, svarende til 90,9 pct. Undersøgelse ved statsadvokat blev besluttet i 39 sager (ca. 7,3 pct.) mens undersøgelse i retten blev besluttet i 10 sager (ca. 1,9 pct.).

Af de 538 sager, som i perioden 1978-79 blev afgjort af politiet, blev klagerne i 491 tilfælde (ca. 91,3 pct.) afvist som ubegrundet. I 47 tilfælde (ca. 8,7 pct.) blev klagen helt eller delvis imødekommet.

6. Det er justitsministeriets generelle vurdering, at den fremgangsmåde for undersøgelse af klager over politiet, der blev indført i 1973, har fungeret på en så tilfredsstillende måde; at der ikke er grundlag for at foreslå dybtgående ændringer af de gældende regler. Justitsministeriet lægger herved - som i 1973 - meget vægt på den garanti for sagernes rette oplysning, som følger af lokalnævnenes sammensætning med flertal af folkevalgte repræsentanter fra politikredsens kommuner.

Justitsministeriet har nøje overvejet den kritik, som fra flere sider har været fremført mod den eksisterende lokalnævnsordning, og som bl. a. har taget udgangspunkt i de statistiske oplysninger om antallet af klager, som bliver taget til følge, jfr. ovenfor under pkt. 5.

Formålet med enhver klagebehandlingsordning inden for politiets område må være at sikre, at alle klagesager foreligger forsvarligt oplyst, før afgørelse i sagerne træffes. Det er imidlertid selvsagt ikke muligt alene ud fra de statistiske oplysninger om i hvilket omfang, der træffes beslutning om foretagelse af en særlig undersøgelse, at drage slutninger med hensyn til, i hvilken udstrækning det bestående klagebehandlingssystem lever op til dette krav. Det er justitsministeriets opfattelse, som bygger på en gennemgang af et betydeligt sagsantal, at den nuværende ordning har fungeret tilfredsstillende.